

ца, то и Янина не може да ѝ помогне! . . .“

Дѣдо Либенъ има три сина: двоицата сж женени; а единътъ е унакъ (ергенинъ), и баба Либеница оглѣдва вече за него момиче. А сичкото това е оная побудителна причина, която е накарала дѣда Либена да са побратими съ Хаджи Генча. Хаджи Генчо има въ къщата си едно хубаво-прехубаво, гиздаво-прегиздаво момиченце: червеничко и бѣличко, като макъ, като кржвъ съ млѣко; чернооко и черно-вѣждо — вѣжди, като пиявици; очи, като вишни черешни; зѣби, като маргатаръ; а снага, като фиданъ вовъ градина. Но при сичките тия тѣлесни красоти, това пиленце е още и работно, умно, пѣргаво, весело и добро вѣртокжшнице. Така описва това момиченце и самъ дѣдо Либенъ; а ако е така, то, кажете ми, може ли той да не подмамя Хаджи Генча? Дѣдо Либенъ обича само онова, щото е